

"Meziyetin varsa hafâ türabında kalsın; tâ neşvünemâ bulsun." ile "Ey zîhassa-i meşhure! Taayyünle zulmetme!" ifadelerini nasıl anlamalıyız? Hitabeti yüksek bir kardeşin sürekli nazarların kendine çekilmesinden korkup geri durması uygun olur mu?

"Ey zîhassa-i meşhure! Taayyünle zulmetme!"

Kişi, kabiliyet ve meziyetlerini insanların nazarını hedef ittihaz ederek şan ve şöhret kazanmak için kullanırsa, bu manen çirkin olduğu gibi manevi olgunluk ile de bağdaşmaz.

Sürekli önde olmak, devamlı ön saflarda görünme arzu ve isteği, hem kişinin manevi hayatını tüketen bir zehir hem de kardeşlerini rencide edecek bir zulümdür. Çünkü insanlar nefis taşıyor, böyle hareket edildiği zaman nefisler devreye girer ve kardeşler arasında samimi ittifak ve vifak zedelenir. İnsan ön safta olmadan da meziyet ve kabiliyetlerini davasında kullanabilir.

"Meziyetin varsa hafâ türabında kalsın; tâ neşvünemâ bulsun."

Bu cümle, kişilerin kabiliyet ve meziyetlerini inkâr edip köreltmesi gerektiğini ifade etmiyor. Aksine meziyet ve kabiliyetler o kadar kıymetlidir ki yerinde ve zamanında kullanılmazsa şer hesabına meccanen yok olur. Tekemmül etmeden açılırsa o kabiliyetler hebaen gider, denilerek korunmaya çalışılıyor.

Nasıl ki toprağa bir tohum attığımızda o tohum orada iyi muhafaza olunursa *-gerekli kimyevi maddeleri verilirse-* ondan kaliteli bir ağaç meydana gelir. Öyle de insanın da bazı kabiliyetleri olsa ve bunu muhafaza edip kendi aleminde olgunlaştırıp *-ihlasla, samimiyetle, tevazu ve mahfiyetle...-* yeri ve zamanı geldiğinde serrişte ederse, kullanırsa, hem takdire şayan olur hem de o meziyeti lütfu ilahi bilip ihlasla söylenildiğinde de tesir eder.

İnsan, yaratılıştan gelen kıymetli ve değerli meziyetlerini riya ve yapmacık hareketler ile ilan edip ifsat etmemelidir. Yani gerçekte çok değerli olan bir meziyet yapmacık ve gösteriş ile ilan edilmeye çalışılırsa, o meziyetin kıymeti adileşir,

---

değersiz bir hâle girer. Sarrafın kıymetli mücevherlerini çarşı pazarda bağırarak satması malının değerini düşürür. Halbuki mücevherler ücra ve korunaklı mahzeninde durması gerekir, o zaman alıcısı gelip onu bulur. Yanlış anlaşılması meziyetleri gizlemek demek yok etmek, heba etmek, başkalarından gizlemek anlamında değildir. *Burada **ipham** ve **gizlemek riya** ve **tasannudan kaçmak** anlamındadır.*

Müslüman meziyet ve faziletlerini her koşulda gizlerse, o zaman alem-i İslam'da her şey kör ve köreltilmiş kalır. Güzel sesli müezzinlerin ezan okuması sayesinde çok Müslüman olan gayri müslimler var; şayet bu müezzinler seslerini riya olur endişesi ile gizleselerdi durum vahim olurdu...